

РЕШЕНИЕ

№ 2853

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 30.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **2876** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ) (Загл. изм. – ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.), вр. чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на "БИЗНЕС ПРОЦЕСИ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв. В. Г., срещу Решение № РД-02-16-1107/02.03.2023 г., издадено от Ръководителя на Управляващия орган („РУО“) на Оперативна Програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. („ОПИК“), с което е прекратен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-2.040-0871-C01/01.12.2020 г., сключен по процедура BG16RFOP002-2.040 „Подобряване на производствения капацитет в МСП“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г., и с което е разпоредено „БИЗНЕС ПРОЦЕСИ“ ЕООД да възстанови платените от органа разходи по Договора в размер на 292 446 лв.

Твърди се и се излагат подробни съображения в тази насока, че оспореният акт е издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона, отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК.

Поддържа се, че е налице нарушение на чл. 35 АПК, като РУО на ОПИК изобщо не е изследвал дейността на бенефициера, както и резултатите от изпълнението на проектните дейности, в т.ч. за предоставянето на какви услуги и за осъществяването

на каква икономическа дейност се използват закупените специализирани софтуер и оборудване. Отделно от това изтъква, че изясняването на кода на икономическа дейност, под който следва да се подведат заложените в проекта дейности, предполага наличието на специални знания, с каквито РУО на ОПИК очевидно не разполага, но в рамките на административното производство не е било назначено служебно експертиза, която да послужи при формиране крайните изводи по случая. На следващо място се посочва, че с процесното Решение незаконосъобразно са отменени предходни актове на административния орган за верификация на разходи по междинните отчети на Дружеството, които биха могли да бъдат изменени или отменени само чрез провеждане на производство по Глава седма от АПК, а не - чрез издаването на решение за прекратяване на административния договор. Според оспорвания процесния акт е издаден и в нарушение на материалния закон, тъй като в случая не са налице предпоставките за прекратяване на АДБФП визирани в чл. 39, ал. 5 от ЗУСЕФСУ. В тази връзка са развити аргументи, че дружеството към нито един момент не е осъществявало дейност по хостинг по смисъла на код 63.1. от КИД-2008 и не е генерирал приходи от такава дейност - в т.ч. във връзка с изпълнените по проекта дейности. Обратно, проектните дейности, които са надлежно изпълнени, са иманентно свързани с дейността на бенефициера по компютърно програмиране и спадат именно към основния код на икономическа дейност на дружеството. По тези съображения се иска отмяна на решението.

В съдебното производство жалбоподателят, чрез адв. Г., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. В позицията си по същество, както и в представена писмена защита, допълваща доводите в жалбата, съобразно заключението и на изслушаната съдебно-счетоводна експертиза сочи, че решението като незаконосъобразно следва да се отмени, тъй като дружеството не е извършвало дейност по предоставяне на хостинг услуги, нито от такава дейност е генерирало приходи. Претендират се разноси по представен списък.

Ответникът - Ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, чрез юрк. Г., оспорва жалбата. По същество, вкл. и по съображенията, изложени в представени писмени бележки, моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взима становище по жалбата. Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав, като се запозна с доводите на страните и доказателствата в административната преписка и след служебна проверка на оспореното решение съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 01.12.2020 г. между Министерство на икономиката, в чиято структура е Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, и "Бизнес процеси" ЕООД, е сключен административен договор № BG16RFOR002-2.040 за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 година.

БФП е отпусната във връзка с проект № BG16RFOR002-2.040-0871 с наименование „Подобряване на производствените процеси в "Бизнес процеси" ЕООД“ и одобрено проектно предложение с № BG16RFOR002-2.040-0871. Максималният размер на безвъзмездната финансова помощ по проекта, съгласно одобрения бюджет, е 292 446,00 лв.

Съобразно Условието за кандидатстване по процедурата, т.11.1 подточка б допустими кандидати по процедурата са кандидати, които са заявили покрепа по проекта за кода си на основна икономическа дейност.

Във формуляра за кандидатстване/проектното предложение (л. 42гр.) в т. 2 Бенефициент, "Бизнес процеси" ЕООД е посочило Код на организацията по КИД 2008 – 62.01 Компютърно програмиране. Същият код е посочен и на следващия ред – като Код на проекта по КИД 2008. В раздел "Кратко описание на проекта" в проектното предложение (л. 41) дружеството е посочило в абзац 3, че „Посредством изпълнението на проекта "Бизнес процеси" ЕООД ще може да предлага хостинг услуги, каквито към момента не се предлагат изобщо, като след изпълнението на проекта хостинг услугите ще са в голям обем, ще са по-бързи и надеждни в сравнение с предлаганите към момента подобни услуги от други конкурентни фирми.“ В следващото изречение от краткото описание на проекта също е посочено, че „изпълнението на проекта ... ще обособи нова производствена единица, която ще предлага услуги в областта на хостинга, без това да нарушава основния производствен процес на фирмата – компютърно програмиране“.

Създаването на нова, различна производствена единица в рамките на съществуващото дружество при изпълнението на проекта е описано и в т. 8 от проектното предложение "План за изпълнение / Дейности по проекта" /л. 44 гр. и сл./, където отново е посочено, че новият стопански обект ще предлага услуги в областта на хостинга, като „виртуалният сървър хостинг“ е описан като основния пакет услуги, който дружеството ще предлага на своите клиенти в рамките на новия стопански обект. Независимо от това описание в проектното предложение, съобразно посочения основен производствен процес на дружеството, който е компютърно програмиране и посочения КИД на същото – 62.01 Компютърно програмиране, както вече бе посочено, с дружеството е подписан Договор за БФП.

Също така в т. 12 „Допълнителна информация, необходима за оценка на проектното предложение" /л. 49 гр. и сл./ е посочено следното:

„С проект "Подобряване на производствения капацитет в Бизнес Процеси" ще бъде закупено оборудване и софтуер, което ще доведе до създаването на нова различна производствена единица в рамките на съществуващото дружество. С изпълнението на проекта ще бъде създаден нов стопански обект, който да предлага ПРОДУКТИ/УСЛУГИ в областта на хостинга, какъвто продукт/услуга не се предлага в момента от "БИЗНЕС ПРОЦЕСИ" ЕООД изобщо.

По-нататък е отбелязано, че „Виртуалният сървър хостинг" ще е основният пакет услуги, които фирмата възнамерява да предложи на своите клиенти, в рамките на новия стопански обект [...] В момента услугата „виртуален сървър хостинг" не се предлага от "Бизнес Процеси" ЕООД."

Видно от цитираните текстове, „Бизнес процеси" ЕООД изрично е уточнил, че основният производствен процес на фирмата е компютърно програмиране. Това отговаря и на определения от Националния статистически институт код на основна икономическа дейност на предприятието за 2017 г. - 62.01 „Компютърно програмиране", попадащ в раздел 62 „Дейности в областта на информационните технологии". Съгласно Класификацията на икономическите дейности (КИД 2008) на Националния статистически институт услугите, включващи обработка на данни, хостинг, web-портали за търсене и други информационни услуги попадат в раздел 63 „Информационни услуги", група 63.1 „Обработка на данни, хостинг и подобни

дейности; web-портали". Съгласно описанието в КИД 2008, „тази група включва предоставяне на инфраструктура за хостинг, обработка на данни и подобни дейности, както и предоставяне на средства за търсене и други Интернет портали".

Бенефициентът е представил три междинни отчета с искания за плащания. По тях ръководителя на УО на ОПИК се е произнесъл съответно с писма с изх. № № 26-Б-149/25.10.2021 г., 26-Б-149/03.12.2021 г. и 26- Б-149/11.01.2022 г. и в тази връзка са извършени плащания по договора в общ размер на 292 446,00 лв.

В последствие, на 01.02.2022 г. е представено последното искане за плащане по договора за БФП, придружено с финален технически и финансов отчет от бенефициента. Във връзка с производството по верификация на включените в него разходи е констатирано, че същите са недопустими за верифициране, тъй като не съответстват на условията на чл. 57, ал. 1, т. 1 от на Закона за управление на средствата от Европейските фондове за споделено управление (ЗУСЕФСУ, редакция преди 01.07.2022 г.).

В резултат на извършеното производство по верификация на включените в искане за окончателно плащане разходи е издадено Решение № РД-02-16-22 от 13.01.2023 г. на ръководителя на УО на ОПИК, с което на „Бизнес процеси" ЕООД - в качеството му на бенефициент по административен договор БФП № BG16RFOP002-2.40-0871-C01, се отказва верификация на всички отчетени с финалния отчет разходи в общ размер на 186 420,00 лв., от които БФП в размер на 130 494,00 лв.

Във връзка с горното, с писмо с изх. № 26-Б-189/03.02.2023 г. /л. 219-221/ е иницирано производство за прекратяване на административен договор за БФП № BG16RFOP002-2.40-0871-C01 на основание чл. 39, ал. 5 от ЗУСЕФСУ. Със същото, на основание чл. 26, ал. 1 и чл. 34, ал. 3 от АПК е определен седемдневен срок от получаването му, в който бенефициентът може да изрази становище по гореизложените факти и обстоятелства и/или да направи писмени искания и възражения.

На 13.02.2023 г. бенефициентът е представил писмено възражение /л. 222-226/, съгласно което същият претендира за неоснователност на производството за прекратяване на административния договор.

РУО на ОПИК е приел за неоснователни изложените от бенефициера възражения и с оспореното в настоящото производство решение, на основание чл. 39, ал. 5 от ЗУСЕФСУ, е прекратил сключеният с „Бизнес процеси“ ЕООД административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Със същото решение и в съответствие с реда и начина на възстановяване на дължими средства, посочени в чл. 43 от Наредба № Н-3, РУО е разпоредил, че дружеството следва в срок от 14 календарни дни /от уведомяването му за решението/, че следва да възстанови платените разходи в размер на 292 446,00 лева. Решението е получено на 06.03.2023 г. /л. 35/.

По искане на жалбоподателя съдът допусна изслушването на съдебно-счетоводна експертиза. Заключение на експертизата /л. 278-282/, неоспорено от страните, което съдът кредитира, установява, че декларираната за 2020 г., 2021 г. и 2022 г. основна икономическа дейност на дружеството е компютърно програмиране с КИД 2008, 62.01. Вещото лице сочи, че през тези периоди дружеството е реализирало приходи от оперативна дейност основно от извършени софтуерни услуги, които се класифицират в КИД 2008 с код 62.01. С изпълнението на одобреното проектно предложение „Бизнес процеси“ ЕООД ще може да предлага хостинг услуги, каквито дружеството

не е предлагало изобщо и не е изпълнявало. В пояснения към експертизата, при отговори на въпроси в съдебно заседание, вещото лице установява, че в проверените първични документи, от които са генерирани приходите на дружеството, не са фактурирани хостинг услуги.

По искане на оспорващия и на основание чл. 186 ГПК са събрани доказателства от НСИ. Депозирано е писмо вх. № 21867 от 09.06.2023 г. /л. 250/, от съдържанието на което се установява, че за „БИЗНЕС ПРОЦЕСИ“ ЕООД НСИ е определил основна икономическа дейност „Компютърно програмиране“ с код 62.01 по КИД-2008.

Във връзка с възраженията в жалбата от ответника е представена Класификация на икономически дейности /КИД-2008/ л. 291 – и сл./.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок за обжалване, съобразно чл. 149, ал. 1 от АПК, от активно легитимирана страна-адресат на акта, при наличието на правен интерес от търсената защита срещу годеен за обжалване административен акт, пред компетентния съд, поради което е процесуално допустима. Разгледна по същество жалбата е основателна.

Основанията за оспорване на административните актове са посочени в чл. 146 от АПК – липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия. Съгласно чл. 9, ал. 5 ЗУСЕФСУ управляващите органи отговарят за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции. Ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице.

Видно от приложената по делото Заповед № РД-02-16-209/14.10.2022 г./ л. 139/, издалата оспореното решение И. И. - главен директор на ГДЕФК в Министерството на иновациите и растежа е определена да изпълнява функциите на ръководител на УО на ОПИК за приоритетни оси 1,2,3,4,6 и 7 по ОПИК с всички произтичащи от това права, отговорности и задължения, както и да провежда производства по издаване на актове за установяване на публични държавни вземания (АУПДВ) и да издава АУПДВ по отношение на бенефициери по ОПИК 2014-2020 за недължимо платени или надплатени, неправомерно получени или неправомерно усвоени суми по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

При издаването му са спазени изискванията за мотивирана писмена форма с обсъждане на възраженията на бенефициера. Решението отговоря на изискванията за писмена форма по чл. 59, ал. 2 АПК. РУО е изложил установените факти и обстоятелства и е обосновал направените от него правни изводи, чиято правилност в контекста на приложимите материалноправни разпоредби е въпрос на материална законосъобразност на акта, която ще бъде разгледана по-долу.

Не са налице нарушения на административнопроизводствените правила. Ангажираните от ответника доказателствата установяват, че е спазена процедурата по уведомяване на бенефициера за предстоящото прекратяване на договора. На получателя на помощта е предоставена възможност за писмени възражения. Такива са

представени и са обсъдени при издаване и формиране на волята на органа.

По приложението на материалния закон съдът съобрази следното:

Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗУСЕФСУ „административен договор“ е изрично волеизявление на ръководителя на управляващия орган за предоставяне на финансова подкрепа със средства от ЕФСУ, по силата на което и със съгласието на бенефициента (назован така, въпреки дадената легална дефиниция за понятието "бенефициер" в чл. 2, т. 10 на Регламент № 1303/2013 г.) за последния се създават права и задължения по изпълнението на одобрения проект. Административният договор се оформя в писмено споразумение между ръководителя на управляващия орган и бенефициера, заместващо издаването на административен акт.

Анализът на цитираната дефиниция от една страна сочи, че АДПБФП по ЗУСЕФСУ е договорно правоотношение, чиито съществен белег (и цел) е предоставянето на публични средства, които като такива следва се използват за задоволяване на обществен интерес и да се усвояват за целите на проекта, за който са предоставени. От друга страна дефиницията приравнява АДПБФП на административен акт, при който РУО - публичен носител на власт, без оглед съгласието на другата страна, а понякога и противно на нейната воля (както е в случая), може едностранно да преуреди правното положение между страните. Съчетанието на тези отличителни белези на административния договор по ЗУСЕФСУ се проявява в регламентираното в чл. 39, ал. 5 с.з. правомощие на РУО едностранно да прекрати договорното правоотношение с бенефициера, когато установи допуснато нарушение - или на правилата за предоставяне на финансовата помощ (т.е. нарушение, което засяга въобще правото тя да бъде получена), или на правилата за нейното разходване съобразно поставените цели на проекта.

Във всички случаи обаче органът следва да установи "нарушаване или застрашаване" на обществен интерес или друг факт от правната действителност, който пряко и непосредствено рефлектира върху постигане на целта на проекта при спазване на основните ценности на Съюза.

В случая прекратяването на АДБФП се основава на констатацията, че бенефициерът „Бизнес процеси“ ЕООД е недопустим кандидат. Поради това е прието, че плащането към него е направено в нарушение на правилата за предоставяне на помощта. Допълнено е, че предоставянето на безвъзмездна финансова помощ в нарушение на правилата за предоставянето на помощта (т. е. нарушение на посочения критерии за допустимост на кандидатите, което засяга въобще правото тя да бъде получена) само по себе си представлява и нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗУСЕФСУ. В настоящия случай според РУО прекратяването е с цел отстраняване на тежки последици за обществения интерес - установяване на задължение за недължимо платена сума по смисъла на чл. 35, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество (Наредба Н-3, обн., ДВ, бр. 44 от 29.05.2018 г., изм. и доп. ДВ, бр. 83 от 2019 г.) в размер на 292 446,00 лв., представляваща изразходвания обществен финансов ресурс без постигане на конкретните цели на процедурата за предоставяне на БФП и необосновано финансово

облагодетелстване на един изначало недопустим за финансиране икономически субект.

При тези решаващи за постановеното прекратяване на договора фактически установявания поставеният пред настоящата инстанция спорен въпрос касае допустимостта на кандидата „Бизнес процеси“ ЕООД, който в своето проектно предложение действително е декларирал код на дейността по 62.01 „Компютърно програмиране“.

Жалбоподателят поддържа тезата, че РУО не е установил по категоричен начин наличието на тежки последици за обществения интерес както в хода на административното производство, така и в съдебното. В тази връзка дружеството се позовава и на приетото по делото без възражения заключение на СИЕ, според което бенефициерът никога не е извършвал каквато и да било икономическа дейност, различна от тази по основния му код на дейност, и съответно - че изпълнението на проектните дейности (което изпълнение по същество не се оспорва от органа) не е довело до инвестиция в друга икономическа дейност. От друга страна оспорващият подчертава, че АО многократно с предходни свои актове е признавал допустимостта на бенефициера и извършваните от него разходи, което включва и съответствието на проектните дейности с основния код на икономическа дейност на бенефициера.

Настоящият състав намира за основателни тези възражения.

Както правилно оспорващият сочи при подаването на проектно предложение от страна на даден кандидат, управляващият съответната оперативна програма орган извършва проверка, включително относно допустимостта на предвидените в проекта дейности и разходи и относно допустимостта на самия кандидат съгласно заложените Условия за кандидатстване. Видно от Условията за кандидатстване по процедурата, сред критериите за допустимост на кандидатите е същите да осъществяват дейност в една от определените в Националната стратегия за насърчаване на малките и средните предприятия (НСНМСП) 2014-2020 групи сектори на икономическа дейност, сред които групи сектори са 62 „Дейности в областта на информационните технологии“ и 63 „Информационни услуги“ (т. 11.1, 5 от Условията за кандидатстване). Отделно от това е въведено изискване кандидатите да са заявили подкрепа по проекта за кода си на основна икономическа дейност (т. 11.1., 6 от Условията за кандидатстване). Във връзка със спазването на двете изисквания в Условията за кандидатстване е посочено следното: „За удостоверяване на изискването по т. 5) и т. 6), Оценителната комисия ще извършва служебна проверка относно кода на основна икономическа дейност на кандидатите въз основа на данни, предоставени от НСИ за 2017 г., като ще сравнява тези данни с информацията, посочена от кандидатите в т. 2 „Данни на кандидата“, поле „Код на организацията по КИД-2008“ и поле „Код на проекта по КИД-2008“ от Формуляра за кандидатстване... В случай че след проверката се установи, че съгласно данните от НСИ за 2017 г. кодът на основна икономическа дейност на кандидата е допустим, но кандидатът е заявил подкрепа за друг код на икономическа дейност и посоченото е видно от информацията, представена във Формуляра за кандидатстване, проектното предложение се отхвърля. "

В настоящия случай проектното предложение на „БИЗНЕС ПРОЦЕСИ“ ЕООД е било одобрено, от което следва, че административният орган е формирал извод за допустимост на кандидата, в т.ч. за съответствие на предвидените в проектното му предложение дейности с основния му код на основна икономическа дейност.

Също така при разглеждането на междинните отчети на бенефициера по проекта РУО отново е извършвал проверки и не е констатирал недопустимост на бенефициера, респ. приел е, че извършените от него разходи са допустими. Според чл. 62, ал. 1 от ЗУСЕФСУ не само окончателните, но и междинните плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. В същия смисъл, според втората алинея на същия член чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. С оглед презумпцията за законосъобразност на дейността на администрацията следва да се приеме, че чрез актовете за верификация, които по естеството си представляват индивидуални административни актове, РУО на ОПИК е извършил поредни проверки на допустимостта на извършените разходи, в т.ч. съобразно критериите на чл. 57, ал. 1, т. 1 от ЗУСЕФСУ, като е достигнал извод, че както дейностите, за които са извършени разходите, така и бенефициерът са допустими, респ. разходите също се явяват допустими.

Следва да се подчертае, че във формуляра за кандидатстване по проекта „БИЗНЕС ПРОЦЕСИ“ ЕООД ясно е разписал дейностите и кода на икономическата си дейност, т.е. към всеки един момент органът е разполагал с цялата информация, от която е изхождал, както при одобряване на проекта и при верифициране на заявените разходи /с оглед заявените междинни отчети/, така и при издаването на обжалвания акт. При постановяване на оспореното в настоящото производство решение, с което е приета недопустимост на икономическия оператор, РУО не се основава на новоустановени факти и обстоятелства или на нови доказателства, които да не са му били известни до този момент.

В тази връзка основателно бенефициерът сочи, че УО не зачита собствените си влезли в сила и придобили стабилитет административни актове.

От друга страна, предвид приетото по делото заключение, безспорно се установява, че „БИЗНЕС ПРОЦЕСИ“ ЕООД към нито един момент не е осъществявал дейност по хостинг по смисъла на код 63.1. от КИД-2008 и не е генерирал приходи от такава дейност - в т.ч. във връзка с изпълнените по проекта дейности. Обратно, проектните дейности, които са надлежно изпълнени, са иманентно свързани с дейността на бенефициера по компютърно програмиране и спадат именно към основния код на икономическа дейност на дружеството.

Наред с това Съдът приема, че обжалваното решение е издадено и в противоречие с принципите за правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания.

За да е налице възможност за позоваване на принципа на защитата на оправданите правни очаквания е необходимо да са налице три условия:

"Първо, администрацията трябва да е предоставила на заинтересованото лице конкретни, безусловни и непротиворечиви уверения, произтичащи от оправомощени и достоверни източници. Второ, тези уверения трябва да са такива, че да могат да породят оправдано очакване в съзнанието на този, до когото са адресирани. Трето, дадените уверения трябва да са съобразени с приложимите норми" – последно в решение от 14 април 2021 г., Румъния срещу Европейската Комисия, T-543/19, EU: C: 2021: 193, т. 75.

В настоящия случай: 1) административният орган е предоставил на бенефициера конкретни, безусловни и непротивречиви уверения, като е одобрил неговия проект и е предложил сключването на АДБФП; 2) тези уверения, обективирани в благоприятстващ бенефициера административен акт, както и в АДБФП, са от естество и са породили оправдано правно очакване у бенефициера, до когото са адресирани; 3) дадените уверения са в съответствие с приложимите норми на ЗУСЕФСУ и условията на процедурата. Одобрявайки проектното предложение и сключвайки АДБФП, административният орган е създал у бенефициера оправдано правно очакване, че при надлежно изпълнение на проектното предложение и на задълженията си по договора, последният ще получи предвидената в АДБФП финансова помощ. Именно това уверение е било причина бенефициерът да пристъпи към изпълнение, респ. да извърши съответните разходи по изпълнението му. Също така актовете за верификация имат характера на благоприятни за „БИЗНЕС ПРОЦЕСИ“ ЕООД индивидуални административни актове (Решение № 11466 от 11.11.2021 г. по адм. д. № 7768/2021 г., VII отд. на ВАС) и същите биха могли да бъдат изменени или отменени само при спазване на законоустановения ред, а именно - чрез провеждане на производство по Глава седма от АПК, а не - чрез издаването на решение за прекратяване на административния договор. В настоящия случай законоустановеният ред не е спазен и не е зачетен стабилитетът на влезлите в сила актове за верификация.

Следва да се отбележи и друго. Принципно въпросът за възстановяване на неправомерни разходи по оперативни програми е уреден в Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности. Разпоредбата на чл. 4, § 1 от Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 2988/95 въвежда общо правило, изразяващо се в това, че всяко нередност включва отнемане на незаконно придобитата облага: посредством задължението да се плати или възстанови размерът на сумата, която се дължи или е придобита незаконно; посредством частичното или пълното усвояване на обезпечението, което е предоставено в подкрепа на искането за авансово плащане или по времето на получаването на облагата. В националното законодателство нормите на Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 2988/95 са доразвити в цитираната и от РУО Наредба № Н – 3 от 22.05.2018 г. В чл. 35, ал. 1, т. 2 от Наредбата е посочено, че бенефициерът възстановява предоставената с акта по чл. 2, ал. 1 финансова подкрепа, когато е недължимо платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 ДОПК. Съгласно цитираният текст на ДОПК публични държавните вземания са тези за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени

или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз. От фактите по делото се установява, че с оспореното решение на РУО се цели възстановяване на неправомерно получена финансова помощ, но не е отчетно, че съгласно действащата разпоредба на чл. 35, ал 3 от Наредба № Н – 3 от 22.05.2018 г. в случаите на недължимо платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума (каквото всъщност е твърдението на РУО), управляващият орган отчита вземане въз основа на акт за установяване на публично вземане, издаден във връзка с чл. 62 Закона за публичните финанси по реда на чл. 166, ал. 2 ДОПК. Този ред не е спазен, а точно към него насочват делегираните на издателя на акта правомощия – да провежда производства по издаване на АУПДВ по отношение на бенефициери по ОПИК за недължимо платени или надплатени, неправомерно получени или неправомерно усвоени суми по смисъла на чл. чл. 162, ал. 2, т. 8 ДОПК (т. 1 от Заповед № РД-02-16-209/14.10.2022 г. на министъра на иновациите и растежа). Очевидно е извършеното от РУО смесване на производството по прекратяване на административния договор по ЗУСЕФСУ с това по издаване на АУПДВ по реда на ДОПК.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалноправните разпоредби, поради което следва да бъде отменено.

Съобразно изхода на спора жалбоподателят има право на разноски на основание чл. 143, ал. 1 АПК. Същият претендира присъждане на сумата от 21300 лв., съгласно приложен списък на /л. 473/, от които 1700 лв. – държавна такса, адвокатско възнаграждение – 19 200 лв. с включен ДДС и 400 лв. – депозит за вещо лице. За доказване на реалното заплащане на адвокатския хонорар жалбоподателят прилага към списъка по чл. 80 ГПК - договор за правна помощ от 20.03.2023 г., фактура № [ЕГН] от 26.05.2023 г. за платено възнаграждение в размер на 7200 лв. с ДДС в полза на Адвокатско дружество „Г., Т. и КО“, извлечение от банкова сметка на адв. дружество, удостоверяваща постъпила сума в размер на 7200 лв. От така представените доказателства съдът констатира, че оспорващото дружество реално е заплатило 7200 лв. с ДДС – адвокатски хонорар, а не претендираната сума от 21300 лв.

С оглед гореизложеното съдът приема, че ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски по делото в размер на 9300 лв., в това число ДТ – 1700 лв., депозит за вещо лице 400 лв. и реално заплатеното адвокатско възнаграждение от 7200 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София-град, Трето отделение, 44-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № РД-02-16-1107/02.03.2023 г., издадено от Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна Програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г.

ОСЪЖДА Министерство на иновациите и растежа да заплати на "БИЗНЕС ПРОЦЕСИ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноси по делото за настоящото производство в размер на 9300 лева (девет хиляди и триста) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: